

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Josefa Baxy a JUDr. Filipa Dienstbiera v právní věci žalobce: **V. L. N.**, zastoupen JUDr. Veronikou Křečkovou, advokátkou se sídlem Čimická 717/34, Praha 8, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného, v řízení o nesouhlasu Městského soudu v Praze s postoupením věci,

t a k t o :

K projednání věci **je příslušný** Městský soud v Praze.

Odůvodnění:

[1] Žalobou adresovanou Krajskému soudu v Praze (dále jen „krajský soud“) se žalobce domáhal ochrany proti nečinnosti žalovaného v řízení o jeho žádosti o vydání zaměstnanecké karty.

[2] Krajský soud usnesením ze dne 6. 3. 2019, č. j. 43 A 151/2018 – 41, podle § 7 odst. 6 věty první zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), postoupil věc Městskému soudu v Praze (dále jen „městský soud“). Dospěl totiž k závěru, že v posuzované věci nelze postupovat podle speciálního pravidla pro určení místní příslušnosti ve smyslu § 172 odst. 7 věty druhé zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), tj. podle místa, kde by měl cizinec po vstupu na území splnit ohlašovací povinnost. Pro takový případ musí existovat podklad, který by s rozumnou mírou předvídatelné pravděpodobnosti osvědčoval, že k naplnění uvedené podmínky dojde (usnesení NSS ze dne 17. 7. 2018, č. j. Nad 61/2018 - 28). Žalobce uvedl, že se jeho zaměstnavatelem mělo stát družstvo Clean Masters, které uzavřelo s paní L. S. nájemní smlouvu, na jejímž základě je oprávněno užívat k ubytování svých zaměstnanců její dům č. p. X v obci K., v okrese Praha – východ. Z toho žalobce dovodil, že na této adrese má zajištěno ubytování. Nedoložil však příslib budoucího pracovního poměru u družstva Clean Masters a že z toho titulu bude oprávněn uvedené ubytování užívat. Na posuzovanou věc tedy dopadá obecné pravidlo pro určení místní příslušnosti podle § 7 odst. 2 s. ř. s. Jelikož žalovaný má sídlo v Praze, je místně příslušným městský soud.

[3] S těmito závěry vyjádřil městský soud dne 19. 6. 2019 nesouhlas a věc podle § 7 odst. 6 věty druhé s. ř. s. předložil Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o místní

příslušnosti. Podle městského soudu na posuzovanou věc dopadá pravidlo uvedené v § 172 odst. 7 věty druhé zákona o pobytu cizinců. Pokud měl krajský soud za to, že pro posouzení otázky místní příslušnosti je třeba předložit ještě potvrzení o tom, že družstvo Clean Masters udělilo žalobci příslib budoucího pracovního poměru a že z tohoto titulu bude žalobce oprávněn užívat k zajištění svých bytových potřeb dům na adrese K. č. p. X, měl žalobce k doložení této skutečnosti vyzvat, popř. si měl sám uvedenou skutečnost dotazem na označeného zaměstnavatele ověřit, jak to v jiné věci učinil městský soud (viz usnesení ze dne 12. 4. 2019, č. j. 9 A 29/2019 – 46). Městský soud proto navrhl, aby Nejvyšší správní soud rozhodl, že k řízení o žalobě je místně příslušný krajský soud.

[4] Nesouhlas městského soudu s postoupením věci není důvodný.

[5] Podle § 172 odst. 7 věty první a druhé zákona o pobytu cizinců „[k] řízení o žalobě proti správnímu rozhodnutí a o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu je místně příslušný krajský soud, v jehož obvodu je cizinec v den podání žaloby hlášen k pobytu; jde-li o cizince, který nemusí hlásit pobyt, krajský soud, v jehož obvodu se převážně zdržuje, a v ostatních případech krajský soud, v jehož obvodu byl zjištěn pobyt cizince na území. Pobývá-li cizinec v zahraničí, je místně příslušný krajský soud, v jehož obvodu by měl cizinec po vstupu na území splnit ohlašovací povinnost.“

[6] Místní příslušnost soudu stanovená podle místa budoucího pobytu cizince, je závislá na v budoucnu očekávané (tedy nejisté) události. Je proto zapotřebí posoudit, zda existuje „podklad, který by s rozumnou mírou předvídatelné pravděpodobnosti osvědčoval, že k naplnění podmínky pro určení místní příslušnosti dle citovaného zákonného ustanovení skutečně dojde“ (viz usnesení NSS č. j. Nad 61/2018 - 28, odstavec 8). Je tomu tak například tehdy, předloží-li cizinec jím uzavřenou nájemní smlouvu (srov. usnesení NSS ze dne 16. 8. 2017, č. j. Nad 253/2017 - 44, a ze dne 22. 8. 2017, č. j. Nad 255/2017 - 41) nebo osvědčí-li nezletilý cizinec, že ohlašovací povinnost splní v místě pobytu jeho rodičů (srov. usnesení NSS ze dne 9. 8. 2017, č. j. Nad 254/2017 - 56). Pouhé tvrzení cizince, že má zajištěno ubytování na konkrétní adrese nepostačuje. Smyslem tohoto požadavku je nepřipustit účelové ovlivnění místní příslušnosti soudu.

[7] V posuzovaném případě se jedná o věc pobytu cizinců. Žalobce v žalobě uvedl adresu pobytu ve Vietnamské socialistické republice a z žádosti o zaměstnaneckou kartu vyplynulo, že žalobce měl pobývat na území České republiky na adrese nám. K. V. X, V.. Krajský soud proto žalobce dne 3. 1. 2019 vyzval, aby se vyjádřil k místní příslušnosti soudů v projednávané věci (uvedl, z čeho vyvozuje místní příslušnost krajského soudu) a zároveň předložil listiny (doklad o vlastnickém právu k nemovité věci, nájemné smlouvu, smlouvu o ubytování atd.) dokládající jeho vztah k adrese, na níž by měl dle vlastního tvrzení splnit ohlašovací povinnost ve smyslu § 93 ve spojení s § 97 zákona o pobytu cizinců. Krajský soud zároveň žalobce upozornil, že pokud ve stanovené lhůtě nepředloží listiny, z nichž bez jakýchkoliv pochybností vyplne, že má skutečně zajištěno ubytování na uvedené adrese, bude soud aplikovat obecné pravidlo pro určení místní příslušnosti stanovené v § 7 odst. 2 s. ř. s.

[8] Žalobce v reakci na výzvu soudu uvedl, že má v České republice zajištěno ubytování na adrese V., n. K. V. X v domě paní L. S.. Ta však před podáním žádosti o vydání

zaměstnanecké karty tento dům prodala, proto zde není ubytování žalobce fakticky možné. Má nicméně zajištěno ubytování u svého budoucího zaměstnavatele družstva Clean Masters na adrese H. X, K., tedy v obvodu krajského soudu. Žalobce doložil nájemní smlouvu, kterou družstvo Clean Masters uzavřelo dne 11. 2. 2018 s paní L. S., na jejímž základě je oprávněno užívat k ubytování svých zaměstnanců dům č. p. X v obci K., a výpis z katastru nemovitostí, podle něhož je L. S. vlastníkem tohoto domu.

[9] Podle Nejvyššího správního soudu žalobce své tvrzení o zajištění ubytování na adrese H. X, K. neosvědčil (shodně rozhodl již v obdobném případě – viz usnesení ze dne 25. 4. 2019, č. j. Nad 70/2019 – 40). Jím předložené listiny dokládají pouze zajištění ubytování zaměstnanců družstva Clean Masters. Žalobce však nedoložil, že může být do okruhu těchto osob být potenciálně zahrnut, a to např. příslibem budoucího pracovního poměru (srov. usnesení č. j. Nad 5/2019 - 46, jež se týká skutkově obdobné věci). K doložení listin, z nichž by bez jakýchkoliv pochybností vyplývalo, že má zajištěno ubytování na uvedené adrese, ho přitom krajský soud výše uvedenou výzvou výslovně vyzval. Bylo tedy na žalobci, aby osvědčil jím uváděné skutečnosti. Soud nebyl povinen žalobce opakovaně vyzývat k osvědčení jeho tvrzení, ani si správnost těchto nepodložených údajů sám ověřovat u tvrzeného budoucího zaměstnavatele žalobce.

[10] Pro úplnost soud dodává, že učiněný výklad nevede k vyloučení aplikace § 172 odst. 7 věty druhé zákona o pobytu cizinců. Ostatně pokud by žalobce doložil např. příslib budoucího pracovního poměru, postupovalo by se podle tohoto pravidla i v projednávané věci.

[11] V posuzovaném případě se proto místní příslušnost soudu určí podle obecného pravidla, tedy § 7 odst. 2 s. ř. s. Žalovaným správním orgánem Ministerstvo vnitra. Místní příslušnost se řídí podle jeho sídla, které je v Praze. Místně příslušný je tedy Městský soud v Praze.

[12] Rozhodnutím Nejvyššího správního soudu o otázce místní příslušnosti jsou soudy vázány (§ 7 odst. 5 *in fine* s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. července 2019

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu